

bindelse, som ikke hidtil har eksisteret, gennem en Institution, der er kaldt Overskatteraadet. Et saadant Overskatteraad skulde oprettes for hvert Amt, og det skulde bestaa af Formændene i Skatteraadene indenfor Amtet, altsaa af de egentlige Ledere af Ligningen i vedkommende Amt, men Formanden for Overskatteraadet skulde være en Embedsmand, der var udnævnt af Finansministeriet, og hvis Opgave det var at sørge for, at Ligningen blev saa god og saa ensartet som muligt i det paagældende Omraade. Paa denne Maade vilde man skaffe Skatteraadene en teknisk sagkyndig Medhjælp, som de nu savner, og som de fleste af dem sikkert vil erkende, at de savner.

Man har gjort adskillige Indvendinger mod disse nye Overskatteraad, og der kan ogsaa efter min Mening diskuteres om Sammensætningen af dem og om det Arbejde, der skal tillægges dem. I Lovforslaget er der tillagt dem den Opgave baade at deltage i Ligningsarbejdet og at være en Klageinstans for Klager af mindre omfattende Natur over Skatteraadenes Afgørelser. Jeg tror nok, jeg kan sige, at den væsentligste *saglige* Kritik, der er rettet imod dette Forslag, er den, at det ikke skulde være heldigt at faa en ny Klageinstans, vi maatte hellere nøjes med Landsoverskatteraadet som eneste Klageinstans. Jeg er ikke sikker paa, at disse Indvendinger hviler paa et fuldt ud rigtigt Grundlag, men det er jo noget, der kan diskuteres, og som man let kunde finde en Ordning paa, som alle kunde blive enige om, hvis der var et virkeligt Ønske om at faa nogle Institutioner, hvis første Opgave det skulde være at fremme en mere ensartet og effektiv Ligning over hele vort Land. Landsoverskatteraadet, som har været spurgt om den nye Organisation af Skatteraadene, har nærmest gjort sig til Talsmand for de Anskuelse, jeg her har anført; man kan se, at der bør være en bedre Ligningsinstitution, men de fleste Medlemmer af Landsoverskatteraadet har ment, at man ikke burde gøre disse Overskatteraad til Klageinstanser.

Der er ogsaa gjort den Indvending imod Forslaget, at det kræver nye Embedsmænd. Der er ingen, som mere end jeg ønsker at simplificere Administrationen, og jeg kan sige det med saa meget større Sindsro, som jeg kan bevise, at paa de Omraader, hvor jeg har haft med Administrationen at gøre i den Tid, jeg har været Finansminister, har jeg indskrænket Administrationspersonalet meget betydeligt, og jeg arbejder stadig med dette Spørgsmaal. Jeg ønsker ikke, at der skal være en eneste Embeds-

mand mere i Danmark end nødvendigt til Gennemførelse af de Ting, der skal gennemføres, men man kan ikke modarbejde et nødvendigt Arbejdes tilfredsstillende Udførelse blot ved at sige, at man ikke vil have flere Embedsmænd, for hvis dette Arbejde ikke kan udføres paa tilfredsstillende Maade paa anden Vis, maa man være klar over, at der skal Folk til, som har den tekniske, sagkyndige Mulighed for at kunne gøre Arbejdet tilstrækkelig godt, og det kan man ikke være sikker paa at have, medmindre man ved, at det er Folk, der arbejder for Statens Regning som Statens Tjenestemænd med denne Opgaves Løsning som Formaal. Jeg vil ogsaa tillade mig at nævne, at et Blad som „Skatteborgeren“, der er Organ for Dansk Skatteborgerforening, og som ikke paa Forhaand kan siges at være venligt stemt overfor Skatter — hvis ikke jeg tager fejl, er det Foreningens egentlige Program at afskaffe alle Skatter, hvad der i og for sig er et smukt Program, som det dog maaske er noget vanskeligt at gennemføre —, med Hensyn til dette Spørgsmaal om ensartet Ligning netop udtaler, skønt man i øvrigt paa mange Omraader kritiserer de nuværende Skattelove og de Forslag, som her foreligger; at man bør stræbe efter at gennemføre denne Omordning af Ligningsorganisationen eller i hvert Fald at gennemføre noget paa dette Omraade. Man gaar endog saa vidt her, at man hævder, at selve det Skatteraadssystem, vi har, hvorefter det er lokale Folk, Skatteraadene bestaar af, helt burde afskaffes. Saa langt ønsker jeg paa ingen Maade at gaa, jeg ønsker slet ikke at afskaffe det lokale Kendskab, som er saa værdifuldt i Skatteraadene. Men det, jeg ønsker, er at give Skatteraadene tilstrækkelig sagkyndig Medhjælp, tilstrækkelig sagkyndigt Medlemskab, kan jeg ogsaa sige — den foreslaaede Formand i Overskatteraadet skulde være Medlem af disse Raad —, til at gennemføre Ligningen tilstrækkelig ensartet. I Bladet „Skatteborgeren“ for December 1925 hedder det: „Vi mener derfor, at Skatteraadene i deres nuværende Skikkelse har mistet deres Eksistensberettigelse, og de bør efter vor Formening afskaffes og erstattes med Embedsmænd. Vi har for saa vidt med Tilfredshed set, at Regeringen foreslaar Ansættelse af Ligningsinspektører“ — det er Navnene paa Formændene i Overskatteraadene, der skal lede Ligningen — „vi er blot ikke sikre paa, at det paatænkte Antal, 9—10, er tilstrækkeligt. En sliq Embedsinstitution vil selvfølgelig koste